

imela le dva otroke, in sicer dve še živeče, ožani hčeri, od katerih ena gospodinja v njeni rodni hiši. Vdova pa je bila od l. 1918 dalje. Nepozabna rajna Marija je bila zelo blaga in globokoverna žena, zato pa ji je tudi vsedobri Bog stal v njenem težavnem poklicu vedno na strani, da je istega izvrševala brez vsakih neprilic. Kako zelo priljubljena je bila pokojna gospa Rep, je pričal njen veličasten pogreb na limbuško pokopališče, ki se ga je udeležila v obilnem številu ne le domača fara, ampak tudi bližnja in daljnja okolica. V prelepih besedah so je ob odprtem grobu poslovali od rajne Marije domači župnik g. Andrej Bračič, povdarjač zlasti njeno globoko vernost in zvestost Bogu, in vestno ter požrtvovalno izvrševanje njenega težavnega poklica. Počivaj v miru, blaga žena! Vsemogočni naj Ti obilo poplača vse, kar si dobrega storila!

Jarenina. Pred nekaj dnevi smo tukaj pokopali posestnika Franca Purgaja iz Vukovskega doma. Rojen pri Sv. Jakobu v Slov. gor. se je pred 35 leti priženil v Vukovski dol, kjer je vzorno gospodaril do svoje smrti. Dosegel je starost 60 let. Skromen, trazen in miren, vseskozi isten in značjen katoliški mož, kakršnih je le malo na svetu, je bil pokojni Purgaj. S tega prepričanja ni zatajil nikoli; niti na hujši vohar ga niso omajali. Bil je dober mož svoji ženi, dober oče svojim že omeženi hči, kam in dober sosed vsem sosedom. Ne žalujejo za njim samo žena, hčerke in sorodniki, temveč vsi njegovi sosede, prijatelji in znanci, saj je vsem rad pomagal, vsi smo ga spoštovali in vsi ga bodo pogrešali. Ker je bil pokojnik že pred vojno in še sedaj naročnik »Slovenskega gospodarja«, je gotovo zaslužil, da mu naš list posveti te bone vrstice v spomin. Počivaj v miru, mož-poštenjak! — V sredo dne 21. aprila pa smo pokopali 87letno Terezijo Benko, vničarko na Jareninskem dvoru. Bila je pošena in pobožna ženica, ki je rada pristopala k mizi Gospodovi. Še na Cvetno nedeljo je bila pri sv. obhajilu. Na velikonočni ponedeljek ji je nemodoma postalo slabo. Gospod kaplan ji je takoj navel sv. popotnico, toda prišel je Najsvetejše nazaj, ker je bila brez zavesti, čez pol ure je umrla. Pokoj njeni duši!

Sv. Vid pri Ptuj. Na veliko soboto zvečer, ko so najlepše razsvetljevali velikonočni kresovi nočno temo, nas je za vedno zapustila pridna mamica in sosedka Terezija Vidovič v starosti 73 let. Njena življenjska pot je bila s trnjem posuta; vendar pa se je z delom pridnih rok skupno s svojim rajnim možem Jakobom Vidovič, umrlim dne 2. novembra leta 1921, prikopala do lepih posestev, na katerih zdaj pridno gospodarijo njuni otroci, katerih sta imela deset. Elizabeta in Jakob sta že odšla po večno plačilo, ostalih osem pa še živi. Draga mamica in oče, brat in sestra, počivajte v miru! Preostalim naše sožalje! — Isti dan je tudi umrla druga Terezija Vidovič, stara 84 let, iz Trnovca, Sv. Vid pri Ptuj. Naj v miru počiva!

Sv. Marjeta nize Pt. Pretekli četrtek smo položili v grob zopet eno izmed naših dobrih slovenskih, krščanskih mater: Neža Prelog iz Male vasi je po dolgem trpljenju dokončala svoje zemeljsko življenje in Bog ji bo gotovo milostno poplačal njeno trpljenje in delovanje. Vzledna žena in gospodinja svojemu možu je s tihim zadovoljstvom na večer svojega življenja posebej gledala na svoje otroke. Sin Alojz ji nadaljuje lepo na domu kot kmet, Martin je dober jugoslovanski oficir, a najstarejši Franc s svojim domom v Zagorju jih je eden najboljših gospodarjev in najzaslužnejših združnih delavcev v Sloveniji. Je pač razumljivo, da smo se vsi: sorodniki, prijatelji in znanci globoko pretreseni ločili od drage pokojnice, katero ohranimo v najlep-

šem spominu. Skupno z našimi dušnimi pastirji je počastil pokojno tudi naš domačin g. dr. Janžekovič.

Laporje. Smrtna nesreča, ki je zadela 48letnega Jurija Mastinšek, ko se je vračal z dela na železnici domov, je vse globoko pretresla. V noči na 1. maj staga dva kolesarja iz Frana našla mrtvega na banovinski cesti vstric Brglezove hiše na Križnem vrhu. Ugotovilo se je, da ga je povozil avtomobil in mu strl roko, noge in glavo. Ob grobu je rajnemu lepo spregovoril v slovo progovni mojster g. Škapin. — Par dni prej pa so našli na Gornjem logu domači v postelji mrtvo Marijo Kac, ki jo je ponoči zadela kap. — Tudi kmetico Potisk, po domače Hrvatovo v Kočnem, smo on dan na Markovo pokopali. — Naj sveti vsem večna luč, domače od vseh treh pa naj tolaži Bog!

Čadram. Iznenada nas je zapustil Ludvik Kurnik, trgovec, gostilničar in posestnik v Čadramu. V nedeljo, 28. aprila, popoldne smo ga ob ogromni udeležbi domačinov in znancev iz sosednjih župnij spremili k večnemu počitku. Blagi pokojnik je bil mož velike delavnosti, izvrsten gospodar, ki mu je življenje poteklo v snovanju načrtov, prizadevanju in trudu. Bil je mož krščanskih življenjskih načel ter je vso svojo življenjsko dobo vestno izpolnjeval svoje krščanske dolžnosti. Svetila mu večna luč! Globo užaloščeni vdovi in vsem žalujočim preostalim naše iskreno sožalje!

Podova pri Račah. Naše gasilno društvo priredi dne 19. majnika župni sestanek in ob enem proslavo 25letnice svojega obstoja. Gasilska četa v Podovi je vrlo napredovala. Naše gasilno društvo je bilo ustanovljeno l. 1910, ročno brizgalno je kupil tedanji župan Jernej Bauman z mariborski ogugajski. Za načelnika je bil zvolen g. Josip Bauman kot ustanovitelj gasilnega društva. Dosti skrbi je bilo in veliko težav, ko se je staval gasilni

dom s stolpom. Drugi načelnik je bil g. Ivan Majer v vojni dobi; takrat ni bilo moštva doma. Tretji načelnik po vojni dobi je bil Ivan Plečko, ki je s svojo štedljivostjo in požrtvovalnostjo deset let toliko prihranil, da je nabavil moderno motorno brizgalno, katere dobro deluje. Za to mu gre čast in hvala. Četrty predsednik je bil izvoljen lanske leto in sicer Franjo Fingušt, kateri je vse potrebno poskrbel, da je bila motorna lanske leto blagoslovljena. Prijatelji gasilstva, opozarjamo vas na omenjeno našo prireditel!

Slav. Vistrica-Začest. Na Belo nedeljo je bilo naše oblačno, naši obrazi so pa bili veseli. Saj je bilo naše delo dokončano, naša

Trdili pa so, da bo spremljena skozi celo življenje od najbolj sramotnega žiga: Bila je žena proslulega roparskega glavarja! Trpela bo po krivem za greh očetove trme in pohlepnosti po denarju!

Vinkove popolnoma dokazane nedolžnosti je bil od srca vesel vsak obsotlski Štajerc in Zagorec.

Ne smemo pozabiti, da je imel po razkritju v Stenjevcu in v jezu ob Dramlji obilo posla Majdakov Johan. Prihajaštvo je prenesel s štajerske strani na hrvaško. Ni več tovoril iz Bizeljskega v Zagreb in obratno kosti, ampak novice, nanašajoče se na strahovite obdolžitve na račun Pasariča, Suškoviča in še raznih drugih Stenjevčanov, katerim je bil Grga Pasarič kum in obenem tudi tolovajski glavar.

Majdak je znal do pičice natanko, kaj vse je že dognala preiskava v Zagrebu in kdo vse pride na vislice. Na njegovo največjo nevoljo ter jezo ni mogel iztakniti niti trohice, kam se je skrtil ter zginil pred roko pravice in krvnikom glavni krivec — Grga Pasarič.

Po spodnjih krajih je tedne in mesece kar šumelo o stenjevski zločinski aferi, ki je pridobivala vedno

bolj na obsegu in je rinila v razkritje tudi marsikatero štajersko zagonetko.

Izza križanja treh glavnih članov razkuževalne komisije je bil mir po vinogradih od strani teh nasilnežev. Komisija z glavnim sedežem v Pišecah sicer ni bila razpuščena in ukinjena, a njeni člani s težaki se niso nikjer pojavljali. Izgledalo je, kakor da je oblast uvidela, da s prisilnim uničevanjem trte doseže baš nasprotno, kar je nameravala. Ljudje so govorili, da je gospodo oplašil že nedolžni križ, kako bi se šele razleteli ušivci, če bi jim pomolel narod resno pest pod nos.

Radi nenadne prekinitve delovanja razkuževalcev so vinogradniki nekako pozabili na to nadlogo, ker je bila osredotočena vsa pozornost moškega ter zenskega sveta na strahotne dogodke preko Sotle.

Celo od naroda izklicani organizator puntarskega pokreta Lapuhov Vinko je verjel na tihem, da imajo komisariji dovolj od križarske šale in da ne bodo razpihavalii še dalje ljudske nevolje. Znal je dobro, da po njem poizveduje žandarmerija po ovinkih, vendar se niti prav zmenil ni za poizvedbe. Dalje sledi.

v desetletju do 7 cm. Najbolj očito pa je to gibanje v Kaliforniji, kjer znaša v 1 letu — 5—40 cm!

Vlažna leta na vidiku.

Profesor Magnan s Franc. kolegija prerokuje prihod vlažnih let. Pravi, da moremo računati s ciklom 16 takšnih let in se opira pri tem na podatke iz prošlosti. Od leta 1806 do 1825 so bila poletja suha in zime mrzle, od leta 1886 do 1900 istotako, od leta 1909 do 1917 so prevladovala vlažna poletja in hude zime, od l. 1917 dalje so bila poletja suha in vroča. Šele okrog leta 1950 bo po perijodi vlažnih let nastopila spet perijoda suhih in vročih let.

kapelica je bila blagoslovljena. Zgodilo se je to na slovesen način, za kar gre hvala našemu g. župniku in g. kaplanu in našemu vrlému pevskemu zboru. Hvala tudi vsem, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je kapelica postavila ter ima lepo obliko. Ker stoji ob državni cesti, buja pozornost vseh, ki gredo ali vozijo mimo. Naj množi čast našega božjega Zveličarja!

Šmartno na Pohorju. Čitali smo o neki lipi, ki so jo podrlili. K temu pripominjamo: V Šmartnem sta še dve takšni lipi, še lepši in baš tako mogočni, iste debelosti in starosti. Vsadil je namreč vse tri pred 60 leti gospod župnik Vošnjak. — Kakor vemo, je še večja in mogočnejša lipa pri Sv. Urhu. Posekana lipa ni bila lepa. Vse korenine ob klanecu so se videle izpod zemlje in so štrlele na cesto. Lipa je delala škodo bližnjemu poslopju, od katerega je bila oddaljena komaj 4 metre. Radi velikih viharjev, ki so tukaj v navadi, je bila veliko nevarnost, da pade po kakem poslopju in napravi občutno škodo. Ozirati se je tudi bilo treba na to, da je popolnoma nemogoče regulirati vas in cesto, ne da bi lipo podrlili. Saj se je tudi kapelica morala podreti le iz gori omenjenega zadnjega razloga. Radi te stvari se nihče ne vznemirja. Mesto stare so že zasajene v Šmartnem kar tri nove lipe in tudi nova kapelica bo v kratkem razveseljevala našo vas.

Sv. Belfank v Slov. goricah. Trnovska vas. V petek dne 3. majnika, zjutraj ob pol treh, je začel goreti novi umetni mlin skupaj s stanovanjskim in gospodarskim poslopjem g. Trančar Franca in Marije v Trnovski vasi. Požrtvovalnosti gasilcev iz Biša se je ospešilo udušiti ogenj v gospodarskem poslopju, ki ga je bilo možno ohraniti do dve tretjini stavbene vrednosti; dalje stanovanjsko poslopje, kateremu je bilo možno ohraniti spodnje dele. Popolnoma pa je zgorela nova mlinska oprava, razven male turbine so vsi stroji uničeni in nerabni. Posrečilo se je rešiti nad polovico zrnja, mnogo pa je zgorelo moke, kakor tudi zrnja. Gašenje mlinskih delov je bilo sploh nemogoče, ker je bilo dosti maščobe in olja v strojih, s katerimi so bili namazani. Zavarovalnina ne bo krila celotne škode. Splošen ljudski glas je, da je moral biti požar podtaknjen od zločinske roke. Ta upravičen sum pa potrjuje dejstvo, ker je začelo goreti istočasno v mlinu in v zraven stoječem gospodarskem poslopju. Strašno božjo in človeško kazen zahteva tako hudodelstvo. — Prve dni meseca maja je pritisnil v našem kraju silno hud mraz, ki je napravil velikansko škodo na cvetočem sadnem drevju, pa tudi v vinograh. Ko je po jasnem jutru posijalo solnce prve dni meseca maja, so se prikazale žalostne posledice velike slane, ki je počrnila in pogubila vse nežno mlado popje in cvetje, da je bilo videti, kakor da bi šel požar čez vso naravo.

Velika Nedelja. Ze smo upali, da bo letos prav ugodna sadna letina, ko je slana v najlepšem cvetju skoraj vse uničila. Pozna se ta občutna škoda tudi na drugih kulturah kmetijskega gospodarstva, zato gleda naš kmet z nemalo skrbjo na jesen, ko bi imel od tega dobiti še največ trenutno korist.

Velika Nedelja. S 1. majem je nastopil mesto župnika v Artičah pri Brežicah naš g. kaplan Josip Šketa. Nad štiri leta je bil pri nas ter si s svojo ljubeznivostjo in pravičnostjo osvojil srca faranov. Prav posebe pa bodo občutili to izgubo naši otroci, s katerimi je bil kot oče. Gintljivo je bilo slovo od ljubljene gospoda. Ko se je vozil na postajo, so mu va-

ščani s solznimi očmi mahali v slovo, želeč mu na novem mestu vsega dobrega. Na kolo-dvoru se je zbral ves učiteljski zbor, da se še enkrat poslovijo od svojega dobrega tovariša učitelja kateheta. Gospodu župniku želimo na novem mestu, da mu Vsemogočni dodeli obilo blagoslova in sreče v res težavnem izvrševanju dušnopastirske službe! — Naši društveniki so zelo delavni. Zdaj se pripravljajo za materinski dan, nakar bo v juniju še ena šaljiva predstava, poleti pa pride na vrsto Dra-bronjakov »Izgubljeni sin« ali pa Caldorona »Skrivnost sv. maše«.

Ptuj. Da bi tudi mi farani sv. Petra in Pavla, ki nismo mogli potovati v Rim, bili deležni svetoletnih odpustkov, smo imeli letošnjo Cvetno nedeljo popoldne svetoletno procesijo. Obiskali smo domačo župniščno cerkev, prostijsko cerkev, podružnico sv. Ožbalta in končno zopet domačo cerkev ter povsod opravili predpisane molitve. Veliko število faranov s svojimi duhovni pastirji se je udeležilo te procesije in goreča molitev se je med pobožno pesmijo dvigala proti nebu. — Za sklep svetega leta pa smo se tudi mi duhovno združili z ono veličastno sklepno tridnevno proslavo v Lurdu, da bi si naklonili še ob koncu oblinih sadov svetega leta. Po priporočilu svet. Očeta papeža smo imeli slovesno tridnevno pred Belo nedeljo. Vsak dan zjutraj je bila pridiga o sadovih odrešenja, nato pa peta sv. maša pred izpostavljenim Najsvetejšim. Molili smo, da bi vladal mir Kristusovih v srcih posameznikov in med narodi. — Na Belo nedeljo smo imeli v naši cerkvi primicijo minorita p. Metoda Ruparja. Gamljiv je bil prizor, ko je g. novomašnik stopal k oltarju, obdan od presrečnih staršev in 11 bratov in sester. Dva brata duhovnika stopata ob njem, ki mu bo sta stregla pri novi sv. maši. Tretjemu bratu duhovniku-misionarju pa je tam od drugega konca zemlje iz daljnje Kitajske le v duhu mogoče se pridružiti domači slovesnosti. Pred cerkvenim pragom pod slavolokom je pozdravil g. novomašnika Marijin vrtec, križarji in prednica Marijine družbe. Pred pridigo je g. kanonik dr. Žagar s krasnimi besedami izročil novomašnikovemu očetu zlat križec, s katerim ga je sam sv. Oče papež iz Rima odlikoval. Gvardijan p. Mirko je nato pred nabito polno cerkvijo govoril, kako velik božji dar je za ljudstvo dober duhovnik. Sklenili smo, da bomo z naprejš gorče molili za duhovniške poklice. — Popoldne tega dne pa je bil v naši cerkvi koncert vseh cerkvenih pevskih zborov iz ptujske dekanije. Posebno mogočno so donele zadnje točke sporeda, ko je nastopilo skupno okoli 180 pevcev in pevk. Po koncertu so pevci na samostanskem dvorišču zapeli še par narodnih ter je naša krasna pesem donela iz stoterih gri v kraški pomladanski večer.

Laporje. Zadnjo nedeljo v aprilu sta obe naši društvi nastopili. Eni so imeli doma koncert, drugi pa so šli v Žiče gostovat z »Žrtvijo spovedne molčečnosti«. Po pripovedovanju očitvidcev in uhošlicev so se oboji dobro postavili. — Zanimanje je zbudilo naročilo (odkod?), da Jakec ne sme več razpečavati katoliškega časopisa »Slovenec« in sicer boja zato, ker je še šolar. No, ker je njegov oče istega imena, »Slovenec« še seveda prihaja, in ljudje še bolj segajo po njem. Tako je prav! Mlajše so postavili Majniški Kraljci v čast in škofu v pozdrav fantje v Leviču, Laporju in na Križnem vrhu. Zadnji je blizu 30 metrov visok in sta Vančekov Albin ter Skrbičev Blažek priplezala nanj najvišje, to je blizu do vrha. — Znano Wutejevo trgovino z

gostilno je prevzel g. Rudl Pader. — Tudi pri nas smo imeli one dni par shodov, oziroma shodičev. Prišli so nam praviti, kaj bodo vse dobrega za nas storili. Ugajalo nam pa ni to, da so govorili eden proti drugemu, ko se pa vendar vsi borijo za isto reč. Udeležba je bila za današnje razmere, ko je dosti dela in so ljudje zmučeni, čisto lepa: manj ko 10 udeležencev v našem kraju ni bilo, veliko več pa tudi ne. — O strašni nesreči, ki je zadela Martinšekovo družino v začetku maja na Brežnicah, poročamo spredaj. Sploh je bil začetek maja žalosten, ker je sneg, a še bolj slini mraz obral naše cvetoče sadovnjake. Kaka bo škoda, se vidi iz tega, da je voda po cestnih mlakužah zmrznila! Cvetje že odpada, listje po bukvah rjavi. Spet bo hudo letos. Tudi grmenje smo že slišali.

Smihel nad Mozirjem. Nekaj bi Vam radi povedali, gospod urednik: »Slovenski gospodar« prihaja tukaj skoro v vse družine. Za piške pa je pod svojim ovitkom prinesel darilce le nekaterim naročnikom, ne pa vsem, namreč rdeč in zelen listek, da naj gredo v nedeljo dne 5. maja na volišče in naj glasujejo za listo . . . Zelo čudna se nam zdi, da bi papir dobro vedel, kje bi bil morda uspeh. Vemo tudi, da bi »Slovenski gospodar« kot živo bitje tega ne sprejel. Papir je pač potrpečljiv. Morda ste radovedni, gospod urednik, kaj vse mi od obljub, ki smo jih slišali, pričakujemo. Povemo Vam, da upamo le na to, kar smo minulo jesen in to spomlad sejali, če nam bo dal Bog dobro letino.

Artiče. Kakor se je narava prebudila iz trdega zimskega spanja, tako se je tudi v naši župniji začelo prebujati, brsteti in cveteti novo duhovno življenje. Gospod provizor, najlepša Vam bodi hvala za Vaše delo! Posebno hvala Vam daje naša šolska mladina! Božji blagoslov spremljaj Vaše nadaljnje delo! — Dobimo novega župnika g. Jožeta Šketa, ki ga iskreno pozdravljamo!

Dramlje. Na Belo nedeljo so naši gasilci vprizorili ljudsko igro »Guzaja«. Mnogi starejši ljudje iz naše okolice se pripovedujejo o erezanju s tem roparjem, ki je strašil po naših gozdovih. Zato je vladalo za to igro veliko zanimanje. Naslovno vlogo je odlično podal g. šolski upravitelj Povh, ki je igro tudi vodil. Njegov trud ni bil brezuspešen, kajti igralci so svoje vloge rešili nad vse dobro. Jako dobro so tudi bile podane vloge Barbike (Saveljeve), roparja Mihe (Zdošek) in mlinarja Amona (Pintar). Gledalci so nagradili nesebično delo igralcev z lepo udeležbo in glasnim odobravanjem. Mnogi želimo, da se igra še ponovi.

Sv. Rupert nad Laškim. Na Belo nedeljo je proti večeru prišla na naš nevihta z bliskom, gromom in tudi s točo, ki je napravila na cvetju in brstju že občutno škodo. Prestrašeni so ljudje vprašujejo: kaj nam bo prineslo to leto, ko že tako zgodaj prihajajo nad nas ujme in nesreče? — Čudno je tudi to: iz neba ni padal samo dež, tudi volilne letake so sipale menda megle ali pa volilni aeroplani!

Bele vode. Pri Sv. Križu se bodo od 7. junja zopet redno vršili romarski shodi ter sv. maše ob petkih. Izostalo je doslej vsled pomanjkanja duhovnikov. Verni romarji naj to vpoštevajo ter odslej, zlasti na binkoštni ponedeljek, v toliko večjem številu zopet prihajajo počastiti sveti križ, znamenje odrešenja, ki naj bo vsem simbol rešitve iz težke stiske sedanjega časa. — Nastopil je službo organista g. Mirkac Miloš, ki slovi kot spreten organist in dober pevovodja.

Bizeljsko. Najlepši dan pomladi naj bi bil 1. maj, na žalost letos ni bilo tako! Jutro res krasno, ves predpoldan lepo mirno, sončno, toplo. Krog polдне kakor v trenutku silen vihar, od severa oblaki, dež, sneg! Višji predeli so bili kmalu beli od snega, v nižjih legah se sneg ni mogel usidrati, dasi je padal dolgo in v velikih kosmih. In posledica tega viharja, dežja in snega? Zvečer se je nebo zjasnilo, ozračje hladno! Kaj bo jutri? se strahoma vprašujejo kmetje-vinogradniki in ne neupravičeno! Noč od 1. do 2. maja je bila za nas usodna. Padla je slana in nam uničila naše nade. Vinogradi so uničeni, trta, v kolikor je dosedaj pognala, ozelenela, je po nižjih legah po večini, zlasti mlajši nasadi, uničena od 20 do 90%. V višjih legah je škoda manjša. Kaj bomo? se potrtega srca izprašujejo vinogradniki, saj jim je vendar po večini vinograd samo, od česar živijo! Vendar pa upamo, da bo do ri Bog, ki vidi naše gorje, da, da bo vsaj to, kar ni še ozelenelo in kar je od bolj zgodnje trte še ostalo, lepo uspevalo, ne da bi ga motile razne vremenske nezgode in trne bolezni!

Požar. S Kapele pri Slatini-Radenci poročajo: Kakor smo z dnjič poročali, namerava gasilska četa Kapela prirediti dne 28. maja veliko tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za plačilo prepotrebne motorke, ki je naročena pri Supanu v Ljubljani. Kako zelo potrebno nam je to gasilno orodje, smo videli

dne 27. aprila, ko je začelo nenađoma goreti ob devetih zvečer pri posestnici Korošec Marji v Rožičkem vrhu št. 6. Vzrok požara je še dozdaj neznan. Ko je prišel p'sec teh vrstic na lice mesta, se mu je nudila žalostna slika. Vso poslopje, razen stanovanjske hiše, je bilo v plamenu, krave v hlevu, svinje v svinjaku. Ko je plamen vsaj deloma ponehal, smo vdrl v hlev in rešili eno kravo gotove smrti. Dve kravi in tele pa so bili že omamljeni in smo jih s težavo izvlekli. Ena velika svinja z vsemi pujski pa je popolnoma zgorela. Zgorelo je vse poljedelsko orodje, velika stiskalnica, več sodov itd. Reševati sta prihiteli gasilski četi iz Stanetinec in Gornje Radgone. Tudi naša četa je reševala, pa žal še brez brizgalnice. Lastnica utrpel okrog 40.000 Din škode, zavarovalnina je 7000 Din.

Peter Rešetar rešetari.

Vojska med goriškimi Slovenci in Japonci v Afriki. Kakor je ta naslov čuden, tako je žalibog resen. Italijani zbirajo dobrovoljce za vojsko zoper Abesinijo med goriškimi Slovenci, Abesinci pa med Japonci. In tako se bodo udarili v Afriki Slovenci in Japonci. Potem pa pravijo, da se naš sosed za naše brate tam preko nič ne briga!

Posebni vlak na Češko. Takoj v ponedeljek dne 6. maja so se odpeljali iz Jugoslavije v

posebnem vlaku poklicni agitatorji, ki so se dne 5. maja odlično izkazali. To je namreč nov poklic. Imamo postrežke, ki nam prenašajo prtljago, imamo pa tudi ljudi, ki jim je volilna agitacija poklic. Želimo odličnim gostom, da bi se jim tudi na Češkem tako dobro godilo kot pri nas, ko so lahko že naprej povedali, kako bo!

Prvi maj — svetovni praznik dela! Prvega maja smo imeli po vsem svetu praznik dela. Praznovali smo ga na ta način, da smo stali praznih rok, nismo ne delali, ne kaj zaslužili. Tega praznika se niso udeležili oni, ki bi radi enkrat delavnik delali!

Prostovoljne proslave v Nemčiji in Rusiji. V Nemčiji in Rusiji so parade na dnevnem redu. Da pa ne bi kdo mislil, da so te parade naročene, se mora vsak javiti, sicer je kaznovan. Potem pa gre po tri do pet ur daleč na okrog po mestu in prostovoljno kriči »živijo!« Kajti kdor tega ne stori, gre zvečer v zapor. Hvala Bogu, da pri nas ni tako!

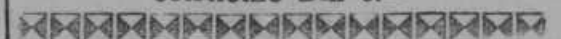

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Na evharistični kongres v Ljubljano!

Sedaj pa je že čas, da začnemo s podrobnim delom za udeležbo na evharističnem kongresu v Ljubljani. Kakor smo lani v Mariboru vse prav posrečeno uredili, tako želimo tudi letos za našo udeležbo v Ljubljani. Prosimo le, da bi vsi točno prečitali naša navodila in se po njih ravnali.

Železniške ugodnosti.

Vozili se bomo s posebnimi vlaki, imamo še nekoliko cenejšo vožnjo kot polovično, imamo pa zagotovilo, da imamo na vlaku prostor, vozimo pa se tja in nazaj samo s temi posebnimi vlaki. Ker bomo vlake nastavili tako, da bo vsem ugodno, priporočamo že sedaj vsem, da se odločijo za posebne vlake. Posebni vlaki bi vozili približno tako-le (odvisno je od prijav udeležencev): 1. Posebni vlak Maribor—Ljubljana. 2. Posebni vlak: Ljutomer(Središče-Ormož)—Ljubljana. 3. Posebni vlak: Grobelno—Ljubljana. 4. Posebni vlak: Velenje(Šoštanj)—Ljubljana. 5. Posebni vlak Brežice—Ljubljana. Da bomo te vlake mogli imeti, moramo vsaj po 400 udeležencev zagarantirati. Na te posebne vlake bodo vstopali tudi na drugih bližnjih postajah, tako da upamo mirno v to število.

Kaj pa na Brežje?

Posebne vlake bomo uredili tako, da vozijo le do Ljubljane (vsaj 100 km daljave). Zakaj letos na Brežje ne gremo, bo gotovo vsak povprašal. Zato ne, ker je glavni odbor v Ljubljani sklenil, da prinesejo podobo Marije Pomagaj v Ljubljano! V Ljubljani bomo torej lahko opravili svojo pobožnost, ki bi jo sicer na Brezjah. Ker bomo v Ljubljani dva dni in sicer dne 29. in dne 30. junija, bomo lahko opravili tudi druge pobožnosti, o katerih vas bomo še obvestili.

Kje bomo v Ljubljani prenočevali?

Sicer bo malo časa za spati, saj se tudi ne bomo peljali v Ljubljano spat, tudi bodo pri-

reditve ponoči, vendar imamo za naše udeležence že določene prostore za skupno prenočišče. Zenske bodo prenočevale v vseh prostorih velesojna, moški pa v Vačeniškem domu, ki je komaj kakih 200 korakov oddaljen. Kdor hoče pa imeti svojo sobo, naj to že zdaj prijavi kar direktno v Ljubljano na naslov: Stanovanjski odsek pripravljalnega odbora za evharistični kongres v Ljubljani, Miklošičeva cesta 7.

Kaki bodo stroški?

Za vlak Maribor—Ljubljana, na katerega vstopajo na vseh postajah od Maribora do Poljčan, znaša voznina tja in nazaj 39 Din.

Za vlak Ljutomer—Ljubljana, na katerega vstopajo na postajah od Ljutomera do Moškanjcev, znaša voznina 47 Din tja in nazaj.

Za vlak: Grobelno—Ljubljana znaša voznina tja in nazaj 29 Din. Na ta vlak bodo vstopali udeleženci s postaj Grobelno do Celja, Celja še tudi.

Za vlak Velenje—Ljubljana stane voznja 33 Din tja in nazaj, vstopajo pa na postajah Velenje—Žalec.

Za Posavje je vlak Brežice—Ljubljana, ki sprejema na vseh postajah do Zidnega mosta in stane voznja tja in nazaj 29 Din.

Za progo od Prevalj do Maribora, od Ptuja do Pragerskega, od Gornje Radgone do Ljutomera, od Konjic do Poljčan, od Rogateca do Grobelnega bo treba plačati posebno polovično voznino.

Ako se za Konjice prijavi 400 udeležencev, plačajo ti od Konjic do Ljubljane tja in nazaj 33 Din in imajo svoj vlak.

Za postaje od Laškega do Trbovelj ne moremo organizirati posebnega vlaka, ker ni do 100 km daljave do Ljubljane. Lahko pa se pridružijo vlaku Grobelno—Ljubljana. V temu slučaju jih stane isto kot polovična voznja in

legitimacija za ostale postaje pa velja, da se vozijo z rednimi vlaki in rumeno železniško legitimacijo za polovično vožnjo.

V naših cenah za vlak je obseženo tudi zavarovanje vsakega potnika za slučaj nezgode za svoto 10.000 Din. — Tudi to ugodnost imate na posebnih vlakih, da se vam ne bo treba bati zaradi prostora, ker se bo naprej vedelo, koliko ljudi se pelje in bo dovolj prostora. Tudi bo ta vlak vozil v hitrosti brzovlaka in bo stal le na onih postajah, za katere je določen.

Vozni red.

Voznega reda danes še ne moremo točno objaviti, toda približno bo takole: Odhod vseh vlakov na praznik dne 29. junija po ranih sv. mašah, dohod v Ljubljano okrog 12. opoldne. Nazaj zvečer dne 30. junija.

Za Maribor—Ljubljano bomo vpeljali tudi posebni vlak samo za dne 30. junija, ki bo vozil iz Maribora ob treh zjutraj in bo ob 6 uri zjutraj v Ljubljani.

Druzi stroški.

Poleg voznih cen si bo vsak udeleženec kupil kongresno knjižico, ki stane kljub temu, da obsega 64 s' in bogate vsebine z načrtom Ljubljane, samo 4 Din, in pa kongresni znak za 1 Din ali za 2 Din, kakršnega bo hotel. — Oni, ki hočejo imeti skupno prenočišče, pa doplačajo za njega 3 Din. Tako si sedaj lahko vsak izračuna, koliko bo potreboval denarja in naj išče in greblje tako dolgo, da ga bo spravil skupaj. Letos moramo v Ljubljano!

Objava in prijava.

Prosimo preč. gospode župnike, da to prihodnjo nedeljo objavijo. Hvaležni bomo vseni za vse, kar bodo storili, da bo udeležba velika! Vse vlake, tudi za Konjice, smo prijavili. Zglasitne pole pošljemo v kratkem. Prijavitelji se bo od 19. maja dalje.